

Bediüzzaman'ın taklit edilemez üç mühim özelliği

Bediüzzaman'ın taklid edilemez hususiyetininin sır'larını, zat-i alilerine yıllarca hizmet eden ve onun bir çok bilinmeyen hallerine şahitlik eden talebelerinin beyanlarında mevcuttur.

Bediüzzaman Hazretlerinin üç özelliğini Rafet Kavukçu şöyle anlatır:

“Zübeyir Ağabey bize derdi ki: ‘Üstad üç şekilde taklit edilemez; kıyafette, yeme-içmede, uykuda. Bunu ancak Bediüzzaman yapar’1 derdi. Fakat kendisi de Hz. Üstad’ı takipten geri kalmazdı. Hz. Üstad’ı en güzel yansıtan Zübeyir Ağabeydir.”

Kıyafet hususunda taklid edilmezliği:

-“Mutlak istibdat rejimi, 30 Kasım 1925'te diğer bazı dinî kıyafet ve kisvelerle birlikte yasaklanan sarığin giyilmesine bu kez cezaî müeyyide getirdi.

Sarık, “şeâir”den bir Sünnet olduğu için, farz-ı kifâye nev'inden olup, bunun mutlaka birileri tarafından giyilmesi, sarılması gerekiyor; aksi halde, bütün ümmet vebal altına girer.

İşte, o birisi de Bediüzzaman Hazretleri oldu. Hem öyle ki, o haksız-hukuksuz “sarık yasağı”nın uygulamaya konulmasından sonra, boynuna ikinci bir sarığı dolayan Bediüzzaman, tâ vefatına kadar da o sarığı başından hiç çıkarmadı. Ne ne karakol komutanları, zamanın Ankara Valisi Nevzat Tandoğan, ne Denizli Ağır Ceza Reisi, hatta ne de M. Kemal, Bediüzzaman'ın başındaki sarığını çıkarttırmaya muvaffak olamamıştır. “Bu sarık bu başla beraber çıkar” dedi ve vefat edinceye kadar sarıkla dolaşmaya devam etti.

Bediüzzaman Hazretlerinin uykusu noktasında da taklit edilemez bir özelliğe sahipti. Bediüzzaman'ın uyku düzenini de yakın talebesi Bayram Yüksel şöyle anlatır:

“Üstadımız, bir insana kâfi gelmeyecek kadar az yer ve az uyurdu. Bize de derdi ki: ‘Fitrî uyku beş saattir.’ Geceleri sabaha kadar dua, niyaz ve ibadette bulunurdu. Yaz ve kış âdetini hiç değıştirmez, teheccüd namazını devamlı kılar, münacaat ve evradlarını asla terk etmezlerdi. Hem Isparta'da, hem Barla'da, hem Emirdağ'da, komşuları bizlere, ‘Ne zaman Üstadın evine geceleri baksak, Üstadın odasında ışık yandığını görür, hazin edasıyla dua ettiğini duyardık’ derlerdi. Üstadımız her zaman abdestli olurdu. Üstad duhâ namazını da hiç geçirmezdi. Bu namazı güneş doğduktan 45 dakika sonra kılardı.”2

Bediüzzaman hazretlerine has, bir başka taklidi mümkün olmayan hususiyetlerden birisi de, yeme içme hususundaki hal ve davranışlarıdır. Bu hususiyetini, te'lif ettiği Lahikalar adlı risalelerde görüp okuduğumuz gibi, bir takım hatıralarda da

görmek mümkündür.

Üstad Bediüzzaman'ın yiyecek ve içecekler listesine dahil olmuş nimetlerin önemli bir kısmı şunlardır: Çorba, bulgur, pirinç, sade ekmek, yoğurt, peynir, yumurta, tereyağı, bal, kabak tatlısı, hurma, incir, üzüm, kuru üzüm, kayısı kurusu, üryani erik (hoşafı), limon, limon tuzu, elma, çay (daha çok limonlu), su (genellikle soğuk ve buzlu)..."

"On Altıncı Mektup'ta geçen bu misâlleri kısaca şöyle bir hatırlamaya çalışalım:

Birinci misâl: "Şu altı aydır, otuz altı ekmekten ibaret bir kile buğday bana kâfi geldi. Daha var, bitmemiş." (Haşiye: Bir sene devam etti.)

İkinci misâl: "Şu mübarek Ramazan'da, yalnız iki haneden bana yemek geldi; ikisi de beni hasta etti. Anladım ki, başkasının yemeğini yemekten memnûm. (Yasaklanmışım) Mütebâkisi, bütün Ramazan'da benim idareme bakan mübarek bir hanenin ve sadık bir arkadaşım olan o hane sahibi Abdullah Çavuş'un ihbarı ve şahadetiyle, üç ekmek, bir kıyye pirinç bana kâfi gelmiştir. Hattâ o pirinç, on beş gün Ramazan'dan sonra bitmiştir."

Üçüncü misâl: "Dağda, üç ay, bana ve misafirlerime bir kıyye tereyağı, hergün ekmekle beraber yemek şartıyla, kâfi geldi.

Bir çok kaynaklardan aldığımız anekdotlar ve hatıralar ışığında gördüğümüz kadarıyla Bediüzzaman hazretlerinin, kendine has önemli özelliklerinden olan, kıyafeti, uykusu ve beslenmesi oldukça manidardır.

Bütün bu hususlar, Bediüzzaman Hazretlerinin şahsiyet-i maneviyesinden südur etmekle birlikte, yaşadığı mübarek hayatının sırlı ve bizim bilemediğimiz ve taklid edilemez olan hususiyetlerindendir diye düşünüyoruz.

Dipnotlar:

1- Ömer Özcan Ağabeyler anlatıyor.

2- Son Şahitler, 3. Cild, s. 31.